

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cædes multiplex.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Περσίδος ἢ ποτὶ πικρὰ ληνὸν καὶ φησὶν γαίω
Αἰγί' ἀπὸ τοῦ ζῶτος ἄγρου γαίωτος καὶ δὲ οὗ
Πῆρα μὲν λέγουσιν ὡς ἐκ τῆς γαίης

Quam quondam, Perseni, postquam Cephela liquid
Lutora, praefecta clarus ceruice Medusa
Dona Miconastelluri tradidit,

Not. Mat-
theus in
Dio. l. 1. c.
13. & 146.

Et eruditiores negare Plinius inquit, eam ex Perside propter supplicia translata, sed a Persico Men-
phi satam, & ob id Alexandrum illa coronari victores ibi instituisse, in honorem atavi sui. Fabula-
tur autem eam semper folia & poma subnascentib. aliis habuisse, cujusmodi est citriorum natura,
nam id de Persia diligentiores tradunt, quae omnino alia est, myxis rubescens b. similibus primum et sunt
forbis insita in Aethiopia lethalis, in Aegypto salubris, quamvis Columella poetica licentia utramque
confundere videatur, quae tamen ille ex Nicandro mutuatur, apud quem videnda Commentaria, ubi
de phalangis agit.

SILENTIUM. CAP. XVIII.

Inter picturas omnino multas, quibus Aegyptii silentium significabant, Persicum etiam his admi-
scuere, eaq; de causa arborem eam Harpocrati de dicarunt: fructum enim habet cordis, solum hinc
guae simile, quasi sermonem, qui fructus est intelligentiae, sed in corde, non in lingua habere deceat.

COR. CAP. XIX.

Scio, intel-
ligo.

Sane cor per id pomum ostendi ita vulgo innotuit, ut id repetere superfluum videatur, tum no-
stro praesertim aeo juvenes puellaeq; passim Persico telo transfossa missitent, quae cordis ita exul-
cerati indicia sint. Quin & Medici pomum id cordi tradunt mirifice conferre, naturamq; sunt cor-
dis figuram impressisse, ut cui esset genitum parti vel ex ipsa specie patefaceret. Ea quoq; manifesta
sunt, quae Plutarchus libro de Iside & Osiride conscripsit, arborem hanc Isidi fuisse sacram, quod po-
mum ejus humani cordis figuram, folium vero linguae praeseferat. Nam cum Isis in aethiopia sit, sap-
ientiam hoc indicat intellectu primam concipi, sed parum hoc prodesse, nisi etiam in mortaliu-
m enuncietur.

VERITAS. CAP. XX.

Quod si pomum adhærescente folio uno tantum pinxissent, veritas id signum erat: quippe quod
ea species linguam cordi conjunctam ostendit, ac perinde sermo cordis ipsius penetrata adape-
riat, non aliud quippe sentiat, aliud proloquatur: cujusmodi orationem ingenue & citra facum lo-
quentis esse debere diximus in Bulha. Quare Gregorius ad Joan. Episcopum Ravennatem scribens,
Christiani viri officium esse monent, ne aliud ore loquatur, aliud in corde habeat.

CAEDES MULTIPLEX. CAP. XXI.

Sunt qui eadem multiplicem, omni tracentia perpetratam, stragemq; multa edam occasione,
significare si velint, nucem ipsam Persicam cortice spoliata praesferant: nempe quod in ea teste, vel
osseo malum dicere in tegumento, omnium telorum, quae punctum eamq; feriunt, & quibuscum-
que modis laedant, signa vulnerumq; impressa conspiciantur: ut in nulla propemodum re magis quam
in eo cortice multipliciter dilaniando naturalis seivire gestiverit.

CURE VARIÆ. CAP. XXII.

Non aliud
fugacius,
longissima
decepto
diduci mora
est cogitatio
se venun-
davi.
Hæc Plin. l.
15. c. 12.

Alii significatum ad animum transferunt, qui variis curis sollicitudinibusq; sit undecumq; exul-
ceratus, ut nullum sit ærumnarum anxietatumq; genus, quo se non afflictatum sentiat, vicemq;
suam miserrime deplorat.

BONA CITO LABENTIA. CAP. XXIII.

Fuerunt & qui ætatis florem, & unumquodque bonum, quod celerime deficere videretur, utq;
adeo humanæ ipsius vitæ imbecillitatem per decerptum Persicum & in lance positum non in-
eptum die erit hieroglyphicū. Pomū enim nullum aliud fugacius, longissimaque decerpto diduci mo-
ra sit, cogatq; se quamprimum vendi dari: quod non immerito mirantur rerum naturalium scriptores,
eum ad ejus pretia respiciunt: nullius unquam majora, cum memoria proditū sit, tricenis numis singula
nonnum-